

Skolen, der altsaa kender disse Elever efter et Aars Samliv og dagligt Samarbejde med dem, giver dem. Jeg tror derfor ikke, at det ærede Medlem har Ret i, at der fra Udvalgets Side ikke foreligger Anhydninger, og videre kan man dog ikke komme i en Lov; vi skulle dog ikke i en saadan Lov fastslaa, hvor meget der skal læses af hvert Fag og alle den Slags Ting, det er dog ikke Meningen. Der er i Forslaget de Anhydninger til en Plan, som jeg tror ville være hensigtsmæssige for Tiden. Jeg vil derfor anbefale dette Forslag saa varmt som muligt til dette Ting. Jeg tror, at hvis vi vedtage det, kunne vi sige, at vi paa vort Skolevæsens Omraade i Aar have gjort et ikke ringe Skridt fremad, og et Skridt af den Art, at det med Nødvendighed vil drage andre Skridt efter sig og inden kortere eller længere Tid vil drage den Skolereform efter sig, som der fra dette Tings og fra Befolkningens Side har været kaldt paa i mange Aar.

Jeg skal endnu kun gøre en lille Bemærkning over for det ærede Medlem fra Horsens (Højer), der sagde, at det saa vidt ham bekendt var den eneste Lov, hvor vi i Aar saa Lejlighed til at gøre noget for Kvindesagen. Jeg tror, at det ærede Medlem maa have været lidt uopmærksom under den øvrige Del af dette Møde, da det dog næppe kan nægtes, at den Lov, vi have behandlet om vægte Børn, rører ikke saa ganske lidt ved Kvindesagen, og jeg kan endvidere glæde det ærede Medlem, hvis Sympati for Kvindesagen jeg saa fuldt ud deler, med, at naar vi forhaabentlig i næste Uge komme til at forhandle Forslaget om Lønninger for de lærde Stolars Lærere, vil det ærede Medlem igen saa Lejlighed til at konstaterer sin Varme for Kvindesagen.

Bluhme: Ja, jeg kan i det væsentlige slutte mig til de Ord, der faldt fra den sidste ærede Taler, saa det er kun et Par Bemærkninger, jeg skal tilføje. Med Hensyn til det Forslag, der er fremkommet fra Mindretallet om at nedlægge Manum Seminarium, kan jeg ikke nægte, at jeg vil være en aldeles bestemt Modstander deraf, i det mindste foreløbig. Jeg kan ikke indse Grunden til, at vi skulle oprette et nyt Seminarium for Kvinder og samtidig nedlægge et Seminarium for Mænd, saa længe det ikke er bevist, at vi virkelig have for meget af den Slags. Det Argument, som den ærede Ordfører for Mindretallet (S. C. Christensen) anførte, at Elevantallet er i Aftagende, kan jeg ikke indrømme er afgørende; thi Grunden, hvorfor Elevantallet er i Aftagende paa Seminarierne,

turde maatte mindre ligge deri, at der ikke er Elever nok, som ønske Afgang paa disse Seminarier, end deri, at man vistnok efterhaanden giver for meget efter i Forbringerne til uddannede Lærere, idet de søge bort til andre, til private Seminarier. Jeg ser et Bevis herfor i den Indstilling eller det Andragende, der foreligger fra et Par Seminarieforskere, og som for Resten faar Tilslutning fra flere andre, nemlig fra Bøffen i Gedved og Winther i Silkeborg, som ærede Medlemmer dog ville indrømme have tilstrækkelig Erfaring i saa Henseende. Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg oplæse blot et Par Linier: „Det mest uheldige ved den nuværende Ordning turde være den Dmiltændighed, at der Aar for Aar oprettes ny Kursus, hvor man søger at indskrænke Uddannelsesstiden til det mindst mulige — paa Bekostning af de vordende Læreres behørig Udvikling etc.“, og disse ny Kursus med deres daarlige Uddannelse og Undervisning ere tiltagne saa stærkt, at der er Udset til, at man snart bliver nødt til at afstæffe den ene Klasse, nemlig den yngste, i disse Seminarier. Det samme virker naturligvis tilbage paa Statsseminarierne. Maa jeg her henvise til en Lov, som nylig er vedtagen, nemlig Loven om Styrmandsskimen. Der havde noget lignende gjort sig gældende, idet der var en Masse Skoler omkring i Landet, hvor Undervisningen ikke kunde siges at være fuldt ud fuldestgørende, og vi raadede Bod derpaa ved at fastslaa 8 bestemte Skoler, som skulle have Statstilskud eller forhøjet Statstilskud. Hvis man her gik en lignende Vej og sagde: Disse private Seminarier skulle have Ret til at uddanne Lærere, og lod dem saa større Tilskud med, at de opfyldte bestemte Forbringer, tror jeg, at disse private Seminarier ville komme til at opfylde deres Bestemmelse bedre end nu, og at de vilde slaa de mindre gode ihjel, og det vilde samtidig ubetinget fylde Statsseminarierne eller give en større Tilgang til Statsseminarierne. Thi det maa være klart, at hvad der virker tilbage paa de bedre private Seminarier, virker ogsaa paa Statsseminarierne, nemlig at der gives Kursus, der paa en lettere og billigere Maade bringe Eleverne igennem og paa en kortere Tid, men til Glæde for deres Udvikling som Lærere. Jeg holder mig i saa Henseende til de Bilag, der her findes til Lovforslaget.

Med Hensyn til selve det paatænkte Seminarium for Forstolelærere mener jeg ubetinget, at det bør være en Statsanstalt. Det er et nyt Skridt fremad, som ubetinget bør foretages af Staten, idet der først der- efter kan forme sig private Anstalter af lig-